

...domma!
 ...och wann,
 ...Europa dömma
 en Carl än göra kan.
 och Åra Segren leder,
 Som af ingen fruktan wet,
 Visar Swenska Wimplens heder
 Samte Sin Dödlighet.

GS 1763

Dalarnes Frögde=Swåden

Wid början af 1788 års Fälttog,
 Uti Fyra

Råmpa=Visor.

Den Första:

Swerte med mannamod ic

Sjunges som: Bort alt hwad oro gbr, Bort alt hwad
 hjertat qwåljier ic.

Den Andra:

Swearne fordomdags slogo up
 tålt, ic.

Sjunges som: Swearne fordomdags drucko ur horn.

Den Tredje:

Hfwer Segren wid Hogland d. 17 Julii.

Glåds Swerte wid den post ic.

Sjunges som: Nu tackar Gud alt folt ic.

Den Fjerde:

Föreståld uti twånne Skålar.

Skulle wi ej hjelten fira ic.

Kan sjungas under flera wådra Medier.

Linköping, Tryckt hos Fredr. Schöenberg och Wibrægren
 År 1788.

Swerje med mannamod
Wisa din gamla lära!
Wapnen at bära,
För frihet och ära
Wäga dit blod.
Fruktan oss aldrig störta får,
GUSTAF för oss i spetsen går,
Blott at wi följe,
Dch modet ej dölje,
Är segren wår.

Himlen, som styrer alt,
Dch wil wårt wäl fullborda,
Sjelf oss omgjorda,
Bewara sin Smorda,
Har så befalt.
Frukta då icke dit förderf!
Rättwisän gör Soldaten djerf:

Swad

Hwad oss tilhörer,
Och GUSTAF utförer,
Är Himlens värf.

Den, som förtrostan han
Aldrig för wäldet fäfar;
Sienden rasar;
Wen wi ha fått Wasar
Till wärt förswar;
Och under detta dyra blod,
Med våra Fäders dygd och mod;
Om wi än lämpe,
Wi rese derjämte
Är Årestod.

Weten at vår period
Annu ej är försliden!
Nej gå i striden,
Och helgen åt tiden,
Swearnas mod.
Under så tappre Rungars skydd,
Äran, på hwilken Thron är bygd,
Skal den förswara,
Och Sæller bewara
Wasarnas dygd.

Den

Den Andra *).
Swearne fordomdags slogo up tält,
Wijade mod och styrka i fält.
Wi än i dag

Ha samma lag,
Hwem för oss an?
GUSTAF den Tredje så heter han:

Sären hos Ryfarna kitta dem än,
Och skola derför riswas igen.

De än en gång
Göra förfång:
Minnet är lort,
At Carl den Tolfte förde dem bort.

Kanske de wäpna sig under det hopp,
At denna Hjelten slutat sit lopp,
Och icke mer

Fäller dem ner:
Stackare de,
När de i GUSTAF malen får se.

Låt dem så trösta sig magten är stark,
Och icke länna Swerjes Monark:
Han tucktar dem,
En emot fem,
Wägar at gå:
Fattiga Ryfvar hwad ni lär få!

Den

*) Första wersen är til det måsta lånt ur en annan Wisa.

Den Tredie:
Gläds Sverje wid den post, som re'n för-
kunna hunnit,
At Carl en Årorik och Incklig seger wunnit,
At redan Hoglands högd et wedermåle gett
Din Swenska Flaggans pris, som knap-
past werlden sett.

Så med din Runga. Son du wäntar gylldne
tider,
Då under Pagarar bögd han för din wälsfärd
strider:

Och dina hamnar hägn af egna kölar får,
Der ej en trottsig Magt åt dina stränder går.

Gläds, at du än har barn, som uppå haf-
wets bölja

Ej frukta at sin Prins i sjelfwa döden följa,
Som under katorsgymmedenbepäpnad hand,
Wäl fäcka eller dö för Kung och Fosterland!

Da våra Gäders Gud! den tusen werdar prisa,
Och än vårt Mannahem Din godhet wäl
bewisa,

Wälsigna Sverjes Kung, och Sverjes
tappre Prins!

Hvars bragd en efterwerld med stor för-
undran mins.

Den

Skulle wi ej Hjelten
Åga Swenska tänkesätt,
Lefwa under GUSTAFS spira,
Och ej känna GUSTAF rätt?
Jo, så wist en själ är gifwen
Bli min pligt mit föremål,
Och af dessa känslor drifwen,
Dricker jag min Konungs stål!

Äran skal Din Lager fukta
I Din slagne fiends blod,
Den Du redan lärt at frukta
Swenska Wapnen, och Dit Mod.
Som Gustavianer strida,
Och vår fiends Här förströ,
Bli vår ära, wid Din sida,
Kunna segra eller dö.

Än en Carl vårt tidhwarf fagnar:
Undra ej Han wist sig stor!
Mindre bragd ej Hjelten ägnar,
Han är ju Kung GUSTAFS Bror?
Sverje ingen fruktan hafwer,
Som blir sålt och årorikt,
När hos Carlar och Gustafwer
Wasa blodet är sig likt.

Hjel-